

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.283/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla az Albáné dr. Feldmájer Livia ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Réviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. február 21. napján kelt 3.K.31.879/2007/3. számú ítélete ellen a felperes 4. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítéletével elutasította a felperesnek a Panaszbizottság 23-333/2002/1 és 23-334/2002/1 számú állásfoglalásait részben megváltoztató 804/2002 (V.21.) és 805/2002 (V.21.) számú alperesi határozatok bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetét, a felperest az alperes javára perköltség, az állam javára illeték megfizetésére kötelezte. A

Panaszbizottság eljárásának tárgya a „Híradó” 2002. február 6. napján 18.30 órakor sugárzott ... címet viselő műsorszám volt, amelyben a ... alkalmazott szociálpolitikai támogatások ügyében részben a helyi lakosok, részben az okiratszerkesztő ügyvédek ellen folyamatban volt büntetőeljárás során hozott jogerős ítéletet ismertették. A műsorban felmerült ... neve is, azt az érzetet keltve, hogy a közjegyző tevékenységének jogszerűsége ebben az ügyben megkérdőjelezhető. Bejátszották ... sajtóközleményét is, amely szerint ... - ellentétben a büntetőeljárás alá vont ügyvédekkel - az okiratokat nem ellenjegyezte, hanem az aláírásokat hitelesítette, így természetes, hogy ... nem vonták felelősségre az ügy kapcsán. Bemutatták illusztrációként a két azonos szövegű dokumentumot és idézték a közjegyzőkről szóló törvény egy mondatát, amely a képernyőn is látható volt. A Panaszbizottság állásfoglalásaiban mindkét panasznak helyt adott, ... panaszával kapcsolatban meghatározott tartalmú - a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 4. § (1) bekezdése sérelmének megvalósítását megállapító - közlemény közzétételét rendelte el, míg ... panaszánál a közzétételről méltányosságból nem rendelkezett.

A felperes jogorvoslati kérelmére eljár alperes 804/2002.(V.21.) és 805/2002.(V.21.) számú határozataival a jogorvoslati kérelmet elutasította és a Panaszbizottság állásfoglalását részben megváltoztatta, a műsorszolgáltatót arra kötelezte, hogy meghatározott tartalmú értékelő magyarázat hozzáfűzése nélküli közleményt tegyen közzé. A közlemény tartalma szerint nem valósult meg a teljeskörű és tárgyilagos tájékoztatás, a témával kapcsolatban a műsorszolgáltató által valósnak és lényegesnek tartott tényeket emelte ki és hangsúlyozta, amelynek következtében jogsértés történt.

Az elsőfokú bíróság az elsődlegesen hatályon kívül helyezésre, másodlagosan megváltoztatásra irányuló, részben eljárásjogi, részben anyagi jogi jogsértésre alapított keresetet elutasító ítéletének indoka szerint a Panaszbizottság szóban közölt és írásba foglalt döntése közötti eltérés valóban eljárási hiba, ami azonban az ügy érdemére nem hatott ki, mivel a döntés teljes körű, az Rttv. 50. § (2) bekezdésének mindenben megfelelő közlése esetén a felperes nem került volna kedvezőbb helyzetbe, miután a jogsértést is vitatta. Megállapította, hogy a Panaszbizottság eljárásával indult ügyben az alperes feladata az állásfoglalás felülvizsgálata, a közzétételre kötelezés a jogsértés megállapítása esetén az alperes jogszabályban előírt kötelezettsége, ezért nem terjeszkedett túl a panaszosok kérelmén.

Az anyagi jogi jogszabálysértéseket illetően megállapította, hogy ... panaszosi jogállásának elismerése a sérelmet szenvedett jogán helytállóan történt, mivel a felperes a ... személyiségét sértő, valótlan tényeket úgy hozott nyilvánosságra, hogy őt magát kifejezetten a ... kapcsolat által jelenítette meg, a közlés módja közvetlenül sértette a ... személyét. Ezzel azt a hamis látszatot keltette, hogy egy bűnügyben felelősségre vont ügyvédekhez hasonlóan közjegyzőként ... törvénysértést követett el, de mentesült a felelősségre vonás alól, mert az ... pozícióban lévő Erdemben is jogszerűnek minősítette az alperes határozatát azzal az indokkal, hogy a riportban elhangzottak azt sugalmazták, hogy azonos jogi felelősség mellett voltak akiket elítéltek, és voltak akikkel szemben vádat sem emeltek, vagyis a jogszabály

kifejezett rendelkezése ellenére maradt el a közjegyző felelősségre vonása. Azzal, hogy a felperes bizonyos tényeket kiemelt, olyan következtetések levonását tette lehetővé, illetve olyan kérdéseket hagyott látszólag nyitva, - valójában egy lehetséges, ám semmilyen módon nem bizonyított következtetést felvázolva - amely elemek egy hírműsornak nem lehetnek részei, ezáltal a tárgyilagosság és a kiegyensúlyozottság követelménye sérült.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a Panaszbizottság állásfoglalásainak megváltoztatása, a panaszok elutasítása, és a helyreigazító közlemény közzététele alóli mentesítése iránt a felperes élt fellebbezéssel. Keresetlevelében foglalt érveit mind az eljárásjogi, mind az anyagi jogi jogszabálysértéseket illetően fenntartotta annak kiemelésével, hogy eleget tett az Rttv. 4. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek, jogosan számolt be arról a furcsa jogi helyzetről, amelynek eredményeként ugyanazon tevékenységért az egyik jogáször büntetőjogilag felel, míg a másik nem. Ennek felvetése egy tényfeltáró riporttól elvárható és megdöbbentő, hogy annak „díja” a műsorszolgáltató elmarasztalása. A hírműsor szerkesztőinek ahhoz joga van, hogy a témához kapcsolódóan jogszabályt idézzon, ezzel ellentétes álláspont teret adna a sajtószabadság korlátozásának.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását és perköltség megállapítását kérte. Határozatában foglaltak fenntartásával arra hivatkozott, hogy a Panaszbizottság nem sértett garanciális szabályt, mivel a közzététel szükségessége törvényi rendelkezésen alapul. Az állásfoglalás szóbeli kihirdetése alkalmával ismertetni elmulasztott közzétételi kötelezettség nem csorbitotta a felperes jogait, nem sérült jogorvoslathoz való joga sem, mivel a Panaszbizottsági állásfoglalás ellen a Testülethez, a Testületi határozat ellen a bírósághoz lehet fordulni.

A fellebbezés nem alapos.

Az Rttv. 47. § (1) bekezdése szerint a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértése miatti panaszokat a Testület Panaszbizottsága bírálja el. Eljárásának ügyrendi szabályait az alperes állapítja meg. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértése miatti panaszokat az Rttv. 49. § (1) bekezdése szabályozza akként, hogy ennek megállapítására akkor van lehetőség, ha a műsorszolgáltató a vételkörzet lakosságát foglalkoztató társadalmi kérdésben egyoldalúan tájékoztat, különösen, ha vitatott kérdésben egyetlen vagy egyoldalú álláspont megjelenítésére vagy kifejezésére ad lehetőséget, vagy ha egyéb módon súlyosan megsérti a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét. Ebben az esetben a kifejezésre nem juttatott álláspont képviselője vagy a sérelmet szenvedett kifogásával a műsorszolgáltatóhoz fordulhat. A perbeli esetben a panaszosok az egyoldalú, félrevezető tájékoztatás miatt a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének megsértését sérelmezték. A Panaszbizottság állásfoglalásában megállapította, hogy a felperes megsértette a tájékoztatás kiegyensúlyozottságát. Ilyen esetben az Rttv. 50. § (2) bekezdése alapján a műsorszolgáltatónak két

lehetősége van, a Panaszbizottság által megjelölt időpontban és módon az állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően értékelő magyarázat nélkül közli a Panaszbizottság állásfoglalását, vagy lehetőséget ad a kifogást tevőnek álláspontja megjelenítésére. A Panaszbizottság ... panaszára eljárva szankcióként a fenti jogszabályhely első fordulátát alkalmazta, míg a másik panasszal kapcsolatban szankció alkalmazásától eltekintett. A jogorvoslati kérelem folytán eljáró alperes ezt a mulasztást pótolta az állásfoglalás részbeni megváltoztatásával. Nem a bíróság feladata a Panaszbizottság állásfoglalása jogszerűségének, ügyrendje betartásának ellenőrzése és felülvizsgálata, mert ezt az alperes végzi el az Rttv. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján, a bíróság feladata az Rttv. 51. § (3) bekezdése értelmében a Testület - tehát az alperes - határozatának felülvizsgálata. Az elsőfokú bíróság e szempontok szem előtt tartásával helyesen foglalt állást a megjelölt eljárási szabálysértésekről és döntését körültekintően, kellő részletességgel megindokolta. A felperes fellebbezésében változatlan formában tartotta fenn e tekintetben kereseti előadását, a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság indokaival, ezért annak megismétlésétől eltekint. ... panaszosi jogállását illetően az elsőfokú bíróság megállapítását annyiban pontosítja, hogy a hamis látszat keltésére vonatkozó kifejezést az ítélet indokolásából mellőzi, mivel az a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 75. és 76. §-ban szabályozott személyhez fűződő jogi kategória, az elsőfokú bíróságnak pedig az Rttv., mint speciális jogszabály alapján kellett állást foglalnia az Rttv. 49. § (1) bekezdésében foglalt - a kifogást tevő jogállását megalapozó - feltételek fennállásáról. A személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. (Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdés). Az elsőfokú bíróság által hivatkozott Legfelsőbb Bírósági ítélet - bár annak felperesei azonosak a kifogást előterjesztő személyekkel - személyhez fűződő jog megsértése miatt indított polgári perben keletkezett és állapította meg, hogy amikor valakiről oly módon állítanak valótlan tényeket, hogy egyúttal meghatározott személlyel fennálló közeli hozzátartozói kapcsolatát kifejezetten hangsúlyozzák, a közvetlen sérelmet szenvedett fél hozzátartozójának becsületét is megsértik. Az azonos tényállás alapján más szempontok szerint kell a Ptk. alapján a jóhírnév sérelméről dönten, mint az Rttv. 49. § (1) bekezdése alapján a kifogást tevő státuszának fennállásáról. Ez utóbbi nem állapítható meg akkor, ha az érintett személy és az alapvető sérelem között nem mutatható ki a közvetlen oksági összefüggés. A sérelmes tájékoztatás miatt csak olyan személy terjeszthet elő panaszt, akinek helyzetére az közvetlen ráhatással van. Az elsőfokú bíróság e szempontokra figyelemmel helytállóan állapította meg ... kezdeményezésre való jogosultságát.

A további anyagi jogszabálysértés megítélését illetően mindazokat az indokokat, a fenti idézett szóhasználat kivételével, amelyeket az elsőfokú bíróság megjelölt, a Fővárosi Ítéltábla is helytállóan tartotta. Bár a szóhasználat téves, az indoklás egészéből kétséget kizáróan megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság is a kiegyensúlyozott, tényszerű tájékoztatás követelményének megsértését róta a felperes terhére.

A fellebbezés kapcsán kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felperes sérelmezett műsorában nem a „jogszabályi furcsaságokról” közölte véleményét, amelyre egy közszolgálati műsorszámban nyújtott hírszolgáltatás keretében egyébként sincs módja, hanem ... sajtóközleményét követően közvetlenül bejátszott, a közjegyzői törvény egy rendelkezésének kiemelésével, egy véleményt fogalmazott meg, amely azt sugallta, hogy a ... büntetőjogi felelősségre vonása az idézett rendelkezés alapján nem maradhatott volna el. Ez az indoka az Rttv. 4. § (1) bekezdésében foglalt jogsértés megállapításának.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti pontosítással a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perköltségének, az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében, a feljegyzett fellebbezési illetéknek a megfizetésére.

Budapest, 2008. október 8. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, . Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő